د د هجرت ورځې

درنو لوستونکو په ۱۳۵۹ کال کې چې کله ځوکسو وحشي
تالانګروانسانانو زموږ کور تالاوالا کړاو زما د پلار ټوله فرهنګي هستي یې
له منځه یوړه زما عمر داتو کلونو نه زیات نه و اودشعر په مفهوم نه پوهیدم
چې شعر څه ډول صنعت دی څنګه لیکل کیږي ؟او څنګه منځ ته راځي؟خوله
نوموړي حادثې وروسته ماته دا احساس راپیدا شو چې زه باید دخپل پلار
ورک شوي آثار ولټوم اوله ځان سره یې خوندي کړم خوله بده مرغه مور مې
ددې کار سخت مخالفت کاوه اوتل به یې راته ویل چې ته دا سپېره کاغذونه
څه کوې پلار دي ترې څه خیر ویوړ چې ته به یې ترې یوسي. خوداکار زما په
وس نه و چې دمور خبره ومنم اودهغې په اند له دې سپیره کاره لاس واخلم.
مابه چې کله دخپل پلار کوم شعر پیدا کړ ډیربه خوشحاله شوم اوهغه به مې
ژر ژر خپله کتابچه کې ولیکه.یوعام متل دی چې وایي: (خربوزه ازخربوزه
رنګ میګیرد) یعني خټکی له خټکي رنګ اخلي نوماهم په داسې حال کې
چې ځانته مې پام نه و له خټکي رنګ اخیستی وو اوداځوکربښې شعرونه مې
لیکلې چې اوس یې دیوې کوچنی مجموعې په بڼه تاسو هیوادوالوته ډالۍ
کوم

په درناوي   عرفات (پردیس) کندز

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکوه

زه دې څنګه خوار او زار کړم ستره خدایه
شرمــنده دې په بار بار کړم ســتره خدایه
د دنـــیا په کشمکش کې دې راګیر کـړم
لـه طاعـــته دې کـنار کـړم ستره خدایه
جــنــتونه دې راوبـــښـل اول کـــښې
بــیا دې ولې تـرې فـرار کړم ستره خدایه
د شیــطان دښــــمني تا راتـه پـــیدا کـړه
اوس بـه څنګه تـرې قرار کړم ستره خدایه
چې د عـقل را کـاوه شـهوت مې څه کړه
زه خـــو دغې بلا خـوار کړم ســتره خدایه
نه مـــې دا دنـــیا شــوه خپــله نه آبله
اوس بـه چـــېرتـه کډه بار کـړم ستره خدایـه
چــې دې عـلــم حقـیقي راتـه څرګـــند کړ
بیا دې پـوه پـه دې اسرار کړم ستره خدایـه
دغـه ټـولـې برنامـې ړومـــبی دي جـوړې
زه (پردېس) بـه څه اختیار کړم ســتره خدایـه
۱۳۸۰\۴\۱۲\۱ ایران شیراز

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

سـترګوتـه راغــلي زما بـيا اوښکې
تــــهر ته ځاځـي پـه نــځا اوښـکې
عقل و هـوس مـې کله غلی پريـږدي
پـه مـخ مـې درومـي بې بها اوښـکې
دغـــه د څـو ورځـــو دنـــيا غـم ده
لــــيدلي چا دي د خــــند ا اوښـکې
آدم خــــسران کړی جــنت پريږدي
پـه انـنــــګوځـــي د هــو ا اوښـکې
د وخــت سـيلاب سره يـو ځای راځـي
د نـن فــــرعون تـه د موسی اوښـکې
چې د [عـمـر] زړګی يې پـريـمـينـځـه
څـــه پــر اثــروې آ، شــــهلا اوښـکې
قيس به ناصيح تـه پـه سلګو کې ويل
هــبرې بـه نـه کـړم د لــــيلا اوښـکې
د عشق مجــنون يـم نصيحت مـه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتـه پـه کــار نـه دي د چــا اوښـکې
ای د ســــتم بازاره وران بـه شــې
تــندر طـوفـان به شـــي زمـا اوښـکې
۱۳۸۳\۷\۱۲ کوئټه پاکستان

دشهیدانو یاد

ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
تنکي ځوانان لکه ګلونه لاړه
دځوانیمرګ(صادق)پهیادژاړم روح یې په هغه
دنیاښادغواړم
نه یې کفن نه یې لحدولیده ه نه یې
یارانوچاجسدولیده
دمرګ یې هره خواخبرونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
ښکل ځواني د(ایمل جان)یادوم
سترمجاهدمردمیدان یادوم
په خپلووینوي جنت وګاټه ه ټینګ ایمان یې شهادت
وګاټه
تورتم شوپاتې مشالونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
د(میرویس) جان غم ناتوانه کړمه
داشو شهید زه یې پرېشانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به له چا سره دردونه ژاړم
دارانه لاړ زه يې غمونه ژړام
باغ مې سپېره شو چې ګلونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي يادونه لاړه
د(عطاالله) ځواني شوه خاورې خدايه
نارې سورې مې ولې ناورې خدايه
دغه شهيد مې ډېر ياديږي ربه
زړګى مې ولې نه صبريږي ربه
وينې جيحون شوې سيلابونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي يادونه لاړه
اى عزيزانو شهيدانو واورئ
اى د(پردېس)دبڼ ګلانو واورئ
مبارکي د شهادت درکُوم
ثابت قدم يو بشارت درکُوم
ايمان مو کلک دى خو وختونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي يادونه لاړه
تنکي ځوانان لکه ګلونه لاړه
۱۳۸۰-۵-۲۲-ايران د بوشهرښار

يادونه !محمدصادق *ايمل*ميرويس*اوعطاالله زما ورونه وو چې په دغه خونړي انقلاب کې په شهادت ورسيدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سوری سوری مې شو ټټر ظالمه
زما سینه شوه ستا خنجر ظالمه
په څه ګناه مې قتلګاه ته بیایې
راته دې مات کړه بال او پر ظالمه
مه کړه ستم چې ښه انجام نه لري
حال د (لهب) نه شه خبر ظالمه
چې یې اسمان سره جنګونه ګول
څه شو (فرعون) ای بې خبر ظالمه
هرې تیارې پسې رڼا راځینه
دا تورماښام به شي سهر ظالمه
عذاب دې واخیست شهادت دې راکړ
له حقیقته یې منکر ظالمه
وایي (پردېس) له مرګه ډارنه راځي
په خپل ایمان لرم باور ظالمه
۱۳۸۰-۱-۲-شیراز

غزل

له وطنه چې مې لیرې کناره یم
زه افغان مشغول د چا په ننداره یم
د ژوندیو په حساب راځمه دریغه
شینکي بڼ کې هسې وچه شجره یم
په بهار کې زیړه پاڼه د خزان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملزم شوی د نفاق په فقره یم
د لوی خدای له سلطنته صدقه شم
هسې نیست یې د هستیو په قاره یم
په رضاء یې تورې خاورې سره زرکیږي
زه آدم یې د خُلقت ښه مانوره یم
ای (پردېسه) دا لیکني په چا لولې
د ادب آسمان کې ورکه ستاره یم
۱۳۷۱\۳\۲۱ ازبکستان بخارا

دګیدړې او شغال مرکه

د هجرت ورځې او شپې وې تیریدلې
د وطن په حال مې هرځای کې ژړلې
یوه ورځې له ډیر غمه را بهر شوم
د وطن خوا ته روان مخ په چکر شوم
چې په لاره کې راپېښ عجیبه حال شو
په نظر مې یوه ګیدړه بل شغال شو
مرکه وه دګیدړې او شغال
چې ګیدړې له شغاله وکړ سوال
ای شغاله یاره ولې نه ښکاریږي
چې له ډیره عمره پس رامعلومیږي
شغال جینګې کړلې داړې په خنداشو
مخ یې واړاوه ګیدړې ته ګویاشو
ویلې خیته مې مړه ده کړم سیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا يانو ته مې نه رسي لاسونه
افغانان په ځان اخته دي كړي مرګونه
خوږې غوښې رارسيږي كړم عيشونه
لس اوشل مړي پراته په هر ميدان دي
پرې راټول زما په شان ډير شغلان دي
چې خبره شوه ګيدړه له دې غوښو
وارخطا شوه لاس يې ژركيښود په تشو
ويلې ژرشه ګرانه زمابرخه دي څه كړه
غوښه پاتې ده كه ټوله دي په خوله كړه
شغال ويلې ډيرې غوښې پيدا كيږي
بې بها د هر افغان وينې تويږي
دګيدړې خوښي زياته شوه بېشانه
له شغال سره ګډه شوه روانه
چې مې وليده په ستر ګو دغه حال
د ګيدړې له شغال سره مقال
ماويل دادى اوس مو غوښې ګيدړان خوري
شغالان راپا څيدلي دي زمريان خوري
اي (پردېسه) بل څه نشته بې علمي ده
چې په برخه مود اهسې بدبختي ده
۲-۲-۱۳۷۸-پشاور- پاكستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سرګردانه ژوند ته يوه کتنه

دغه ژوند به مې په کومه ورځ ختــميږي
زه شوم ستړی خود امست رامعـــلوميږي
ځوبه ګرځم دربــه درپــه غــرو، رغـــونـــو
زما به مينه په وطـن کـــلـه مـــاتـيـــږي
چې دځو کړم دافغان پــه پـــاکه خـــاوره
اوس مې ځکه دکندز ځـمـــکه يـــاديـــږي
ماشوم توب کې له خپل کـوره اواره شـــوم
دهجرت اوښکې مې تل په مخ بـــهيـــږي
پاکستان راته پـــه زړه ايښي داغـــونـــه
پسته وضعه مې دبعضو نه هېـــريــــږي
د دنيا دمخ جـنت مې مســـخـــر کــــړ
له کشميره به مې کـلـه زړه صـبـريـــږي
هندوستان کې دې دځوور ځومـيلمه کـړم
تاج محل مې تل پـــه زړه بـانـدې وريږي
دتـاجـک ازبـــک تـــرکـمـــن ملکوته لاړم
تش په نوم مسلمانان پـــکښې اوسيــږي
د قطر بحرين شيخان چې راپـــه زړه کـــړم
د ادنيار ابـانـدې تـــولـــه راغـــمـيـــږي
مياشتې مياشتې د،اروپاغيږکې ويده شـوم
اوس مې کله په ايران کـــې چـاره کـيـــږي
دې ستومانه ژوند پرېشانه کـړې (پـردېـسه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاقبت به کومه خاوره کې ښخیږي
-۱۳۸۰-۵-۲۲ ایران

(c) ketabton.com: The Digital Library

توشیح غزل

سیاحت د دې دنیا به تول عالم کا
زیروحان به دا مسیر قدم کا
عاقلان یې په کیسه کې دومره نه دي
جاهلان یې بیا په مینه کې ستم کا
د دنیا مینه دنیا سره فاني ده
د فنا سره به څه مینه آدم کا
اسیر شوی ښکلی روح خاورین بدن کې
که آزاد شي تا به خاورو کې مدغم کا
له دنیا نه د وفا طلب ونه کړې
فضیلت به دې اشرافو کې را کم کا
د غافل زړګي نه توره تیره ښه ده
زړه هغه دی چې صفت د خپل صنم کا
یاري نه لري دښمن د جامعې دی
چې په حق باندې د بل مدام قسم کا
نظارت د دې دنیا بصیرت غواړي
د رندو سره چمونه چم په چم کا
شرارت د شرفاؤ محصول نه دی
خو اشرار به دې زړګی قلم قلم کا
په صورت او په دولت یې اورکړه پورې
هغه څوک چې له مردارو ډک شکم کا
وفا نه لري دنیا شرمنده ګي ده
عاشقان د خپل سیرت به تول عدم کا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابت د فاسقانو ، ای (پردېسه)
په عالم به دې رسوا لکه اشرم کا
۱۳۷۹-۱۲-۵-ترکمنستان عشق اباد بازارمیر
نوټ* د چا چې پوزه غوڅه وي اشرم یې بولي افغان (قاموس)
له پورتنۍ توشیح څخه د ښاغلي سعدالدین (شپون) نوم راوځي

روژه

په تا کې ډیر برکتونه وینم
تا کې فجار تمام جنګونه وینم
طبې دنیا ته چې نظر واچوم
شِفا درمان دې ټول حکمونه وینم
مَنافقان مناقشې درکې کړي
ستا په حضور کې غور ځنګونه وینم
که د ضعیف ایمان غندنه کُوم
په کال کې یوه میاشت یې مونځونه وینم
وسه مې نشته چې غزا جوړه کړم
په سره غرمه چې بار دیګونه وینم
زموږ د صلحې پیغمبرې را شه
ټوټې ټوټې مسلم قشرونه وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي (پردېس) ډير ناقرار يم ځکه
چې نوي نوي مذهبونه وينم
۱۳۷۴\۱۱\۷کندز

غزل

درومې درومې دا وګړي له دنيا
دريغه دريغه دا ژوندون دی بې وفا
ښکلي ښکلي انسانان دي خاورې شوي
هم آدم دې خاورې شوی هم هوا
له مرګ نه خلاصی نشته په دنيا کې
چا ليدلي رومبني نسلونه بيا
اول خاورې اخر خاورې زيروحان دي
دغه ژوند خو ميراثي نه دی د چا
د دنيا په مينه مه وژنې ځانونه
دا ويلي رسولانو لاپخوا
۱۳۷۴\۱۲\۵کندز

نعت شريف

چې سبب د پيدايښ د دې مکان دی
محمد راته د سر او مال نه ګران دی
چې په روی يې د ادنيا ده پيدا شوې
محمد لويه هستي عظيم انسان دی
سر او مال مې صدقه دده له نامه
چې يې ايښی دغه نوم خپله په ځان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼایې وه په تیارو کې ګرځیدله
په تدریج یې رڼا کړی دا جهان دی
په دعوت یې معرفت سره اشنا کړو
رالیږلی ستر هادي زموږ سبحان دی
۱۳۸۱\۲\۳\قطر

زما شجره

پلارمې اینبی نوم زما دی عرفات
چې دا نوم راته شیرین دی ترنبات
په اشعارو کې پردېس لرم لقب
دا لقب مې دی له پلاره منتخب
زما پلار چې په پردېس وومسما
د پردېس نوم به ځلیږي په سما
د پښتو ژبې ادیب روان شاعر وو
د وطن په مینه تیرله مال و سر وو
د ملت په غم کې لاړو قرباني شو
د فنا نړۍ یې پریښوه اسماني شو
د شهید والد په نوم ډیر افتخارکړم
کتابونه به یې طبعه له اشعار کړم
خپله نشته ډیر اشعار یې پاتې شوي
چې د زړه په وینو ټول دي انشاء شوي
لکه څنګه چې مې پلار عظیم انسان وو
پلار یې هم مرد میدان باتور افغان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسما په سعدالدین هغه نامداروو
د همت غیرت په نره خریدار وو
د قرآن یې ترکه نه وه وظیفه
د مظلوم خیال یې ساتلو همیشه
د ده پلارو هم تېر شوی ډیر نامدار
په نامه د معزالدین هغه رویدا ر
د وطن دفاع کې سریې خپل بایللی
په تاریخ کې یې ځلانده نوم ګټلی
په ادب باندې لګیا یم دا ګفتار کړم
د شهید نیکه په نوم ډیر افتخار کړم
معزالدین وو بیا پیدا له سیدګل
چې د علم په بوستا ن کې وو بلبل
غټ عالم لوی نابغه د خپل زمان وو
لراو بر ټول ننګرهار یې مدحه خوان وو
سیدګل بیا له یعقوب ځني پیداوو
چې یعقوب هم د خپل وخت عظیم ملاوو
د یعقوب پلارو اسحاق اخندزاده
چې ورکړې وه خدای لویه مرتبه
پشت په پشت راکې تېر شوي عالمان
کور د علم دی زموږ ټول خاندان
ای (پردېسه) فلک ګرځي سرچپه
ته له هیچانه اوس مه کوه ګیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټان ټيټ شوه ټيټ غټان شوه په جهان
د بازانو په ځای کينا سته کارغان
خو بيا هم بازان بازان کارغان کارغان دي
په کارغانو د مړځو نيول ګران دي
چې وخت راشي د ازميښت او امتحان
ته به اوګورې بيا هلته داکسان
که د پلار نيکه نه، نه وي معلومدار
په دښمن باندې به ونکړي ګذار
ځاروي به له وطنه ځوک سرونه
چې معلوم يې وي د پلار نيکه نومونه
\١٣٧٥\١١\١٢

يادونه ! داپورتنی شجره(٩) بيته ماليکلې ځکه چې دغه شجره زما پلار زموږ د نيکه حاجي سعد الدين له پيژندګلو نه پيل کړې وه خوما په لومړيو څو بيتونو کې د ځان او د خپل پلار زين العابدين پردېس شجره ورزياته کړه او پاتي نوره(١٥) بيته زما شهيد پلار زين العابدين پردېس ليکلې اوويلې

عرفات پرديس

که زه پښتون يم

قسم زما په شهيدانو قسم
په ګنډو بورو مظلومانو قسم
زه نور په تنګ يمه په جنګ به شم
څپاند درياب يم په غورځنګ به شم
بيا هغه څوک دی چې حصاربه کړي ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټګۍ د ام کې ګرفتار به کړي ما
زه په هیڅ کې دا طاقت نه وینم
خاص په غلیم کې دا جرعت نه وینم
چې مې ملي نهضت خفه کړي راته
قومي وحدت مو بابیزه کړي راته
په افغانانو به غوبل نه وي تل
اور به زما په کاله بل نه وي تل
په غمازانو جوړ ناتار به کړم
جوړ دا ولس عزت وقار به کړم
سفر به ټولو پښتنو کې وکړم
ناري به برو خمکنو کې وکړم
ډیر افریدي به له خیبر روالم
له افغانانو به لښکر راولم
ساز پرې آزاد افغانستان به کړم
پوره د قوم ملي ارمان به کړم
د تورې نقش به جاویدان پریږدم
تاریخ ځلاند به د خپل ځان پریږدم
نه خوف د مرګ نه د زندان لرم
یمه پښتون قوي ایمان لرم
د ظالم سترګې به په زور وکاږم
هر یو غاصب به له خپل کور وکاږم
زه دا په ډاګه هر سړي ته وایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وطن هر ګوډا ګي ته وايم
(پردېسه) شم به په وطن فدا
که زه پښتون يم په دنيا رښتيا
۱۳\۱۰\۱۳۷۵\کوئټه پاکستان

غزل

خپل وطن کې چې مې کورراته سقر شي
بل وطن کې به مې کله حال بهتر شي
طوفانو نو د ګناه جيحون ته و يوړم
ستا به کله ياره زما په حال نظر شي
نيابت د احمقانو به تر څو کړم
ده بهتره چې مې ټول دژوند ټغر شي
دا د څو ورځو دنيا ده زود ګذره
زيروحان به ټول د مرګ ګوتو ته ورشي
د دنيا هستي هستي نه ده نيستي ده
څوک يې څه کړي په ضرر که يې خبر شي
د دنيا خوبانو ټولو راته شا کړه
زه پرې خوښ يم که راضي زما دلبر شي
ټول د مهر آبادي ده ظلمت نشته
که زما د زړه په کلي ستا ګذر شي
دا د ماتو زړو آوازدی (پردېس)وايي
عاقبت به دغه توره شپه سهر شي
۲۰\۵\۱۳۸۲\کندز چاردره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرواز

ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ورشه په ټولو دنیا والو سلامونه کوه
زما دژوند قیصې خورې په ټول جهان کړه ته
په دې دنیا کې پرې خبر هریو انسان کړه ته
ګرځه د مینې په فضاء کې خپل سیلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ورځه خبر راته د ټولو هیواد والو راوړه
ماته احوال د خپلو ورکو افغانانو راوړه
چې چیرته اوسې دې جهان کې بیا نکلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
لاړشه د مینې له دنیا نه پیغامونه راوړه
د تیارو ښار ته ښه ځلانده مشالونه راوړه
د تورو شپو نه د سهار په لورمزلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
تورې بلا ته د نفاق سخت ګذارونه ورکړه
بلاه د جهل په سر ووهه وارونه ورکړه
د رڼا کور کې د ظلمت په سرتاختونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ځه د(پردېس)په وزرووالوزه دنیا وګوره
دې خوارملت ته یوه نوي مسیحا وګوره
د زخمي زړو سره دنوي ژوند رازونه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای زما د خیال پـروازه پروازونه کـوه
۱۳۸۲\۸\۱۲\کندز

دوطن ګیله

زه خو ستا وطن یم ته مې ولـې ورانه یې
کور یم د غازیانو ای بدبخته څه که یې
زما غبرګې پیدا شوې
سبب مې د ژړا شـوې
څومره ژر خطا شوې
د خلکـو د خنـدا شوې
مور دې یم نا اهله ولې سترګې پـــټه یې
زه خو ستا وطن یم ته مې ولې ورانه یې
په سرو سترګو ژړېږم
لیلام ته وړاندې کېږم
کـړیـــږمـــه زور یـږم
په سرو وینو لـمبیږم
دغه ستا غیرت دی چې په بل مې خرڅه یې
زه خو ستا وطن یم ته مې ولـــــې ورانه یې
تېر له خپل عزته یې
ډک له کدورته یې
لرې له عظمته یې
ډېر بې بصیرته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل وطن مالونه چې په خپله غلا ،که يې
زه خو ستا وطن يم ته مې ولـــې ورانه يې
لرمه نور بـچـي زه
(پردېسه) ميړني زه
د مينې لـيـوني زه
ايرو کې ډېر غمي زه
آخر به دې مخ تور کړي چې پرما لوبې که يې
زه خو ستا وطن يم ته مې ولـــــې ورانه يې

۱۳۷۵\۱۱\۵\کوئټه پاکستان

توشيح غزل
ډکه ونـه د ثـمـر يـې بـريـده کړه
اجيرانو د نفـاق اور کـې لـمبه کـړه
کرارنه دي دښمنان د يکـتـاهـانو
تاريکې يې د رڼا د تن جـامـه کړه
راکبين مې په پياده وکې مدغم شوه
غـاصبانو رانه غـصب آشيـانه کړه
لالهاند ګرځمه اوس په غـرورغونو
اشقيانو راتـه جوړه دسـيـسه کـړه
ميراث لاړه د نيکه خاورې ايرې شو
قـار يعينو راتـه سرد غـم نـغـمـه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسارت دی بنده ګي ده غلامي ده
د نفاق بلاه مې مېنه راسپيره کړه
رحم نشته څه ظالمه زمانه شوه
خار د ګلو په مقر سخته قبضه کړه
اعراض نه کوم له مرګه ای(پردېسه)
نابکارو مې تالا د ژوند توښه کړه
۱۳۷۸\۵\۱۴\ پاکستان پشاور
نوټ. دپورتنۍ توشيح نه دډاکټرصاحب غلام قادر خان نوم راوځي

توشيح غزل

عــاقــلانــو دي ويــلــي
صالـحـانــو دي مـنـلـي
راحت نـشته بــې زحـمتــه
په قـرآن کې دي راغــلــي
فـاسقـان په نـيـکــه لاره
دې جهان کې چا ليدلــي
اثقـالـونه په دنـيـا کـــې
رســـولانــو چـلـــولـــي
تاخير مه کړئ په نيکۍ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیک نـامان دي ډېر ښاغلي
په ناسـمه لار چې درومـې
دې نـــړۍ کې شـرمیدلي
رنګ یې ګوره حال یې پوښته
چا خنــدلــي چــا ژړلــي
درپـــه در افغـانان ګـوره
پـــردي ورتـــه دریـدلـــي
یاران لاړوطن یې پرېښود
راته پاتې خالي کـلـي
سرې لمبې راباندې بلې
بې علمی دي لګـولـي
۱۵\۹\۱۳۷۵\کوئټه پاکستان
نوټ دپورتنۍ توشیح نه زما خپل نوم راوځي
عرفات پردېس

غزل

اوګوره زړګیه دا دې څه چارې مـنلي دي
څنګه یې په سترګو کې اغزي راته کرلي دي
څه مې ده ګناه څه مې خطـا ده ګله ووایـه
اغیارچې په وحشت سره زماغوښې شکلولي دي
سپینې جامې رنګ شوې په سرووینو کې یې ولامبل
لاړې ښکلې هیلې سور کفن کې خوځیدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچول اورونه شنو باغوته غمازانو نن
اوس يې لوغړن لرګي زما سرته نيولي دي
وليکه(پردېسه) دا د وخت نا خوالې وليکه
هغه څه انشاء کړه چې په ستر ګو دي ليدلي دي
۱۳۷۸\۳\۱۷پاکستان پشاور

پند

د دنيا له مصيبته
د دولت له قرابته
ځلبلاند ګوره وګړي
د خصلت له مشقته
په غوږ وا ورئ دا خبرې
خالي نه دي له حکمته
هغه خلک معقول نه دي
چې لري دا څو صفته
په تلبيس که ملبس دي
دي منکر له حقيقته
چې غږيږي او خند يږي
نه يې سود شته نه يې ګټه
که خندا د لوړ آواز ده
ده خارجه له سنته
د الله فرمان قبول کړه
درته کړم څو نصيحته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آدم نــافــرمــانـــي وه
چې یې وویست لـه جنته
عیب د بل چا ته مه وایه
دا ګـنـاه ده ډیــره غـټـه
زه (پردېس) دغه وینا کړم
د خلـیـل بـاتـور مـلـتـه
۱۳۷۲\۳\۱۷\کوئټه
نوټ تلبیس د حقیقت پټولو ته وایي

غزل

ما خو تل په مینه خپل استازي درلیږلي دي
تاپې د حسد غـشـي پــه سـر راورلـي دي
بس کړه نور د تورو پرد شاتـه قتال مه کوه
راشه په ښکاره مې خپلې وینې دربښلي دي
نه ده ستا ګناه دغه زمـوږ ازلـي بـرخـه وه
ګوره غلیمان موددوستی په نیت راغلي دي
مه مایوسه کیږه د تـوبـو سره بـدلـون راځي
ما په ستر قرآن کې عجایب شیان لیدلي دي
واوره دا غزل(پردېسه) څه ښکلی مضمون لري
څنګه یې په مینه دوحشت جامې څیرلي دي
۱۳۷۴\۱۲\۲\

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د لاسه ای نفاقه نورورکیږم
جهالت ستره ګناه ده پرې پوهیږم
ټوله خاوره د افغان وینو کې سره شوه
زه عبس په دغه سیمه کې اوسیږم
دغه خیال مې څه مهال دزړه کوربه شو
د ورور مرګ ته چې مې هسې هوسیږم
ډیر د علم په زورلاړه ترآسمانه
زه د جنګ له مصیبته نه خلاصیږم
په وطن جوړه تالا کړه تالانګرو
سره اورونه دي بل شوي پرې سوزیږم
خپل ایثار او شجاعت مې راته غم شو
دسرو وینو په دریاب کې لاهو کیږم
بس دی نوردې زه(پردېس) آشنایي نه کړم
ای نفاقه ستا له سیمې نه باریږم
۱۳۷۵\۱۲\۲۵کوئټه پاکستان

عزل

په لمنه د عظمت کې ټوکیدلی
پاڼې پاڼې دې جهان کې ریژیدلی
ګمراه نه دی خو دعصرګمراهانو
دحسداورکې مدام دی سوځولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مکان کې يې ځای نشته دريغه دريغه
خو سينې لا په قفس کې خپل ساتلی
د دنيا تصوير تزوير ورته ښکاريږي
په آينه کې د ماضي يې ځان ليدلی
متاع نه لري غني په قناعت دی
په اخلاص کې دې مقام ته رسيدلی
زيب زينت يې د اسلام غيرېکې پيدا کړ
لکه ستوری تورو شپو کې ځليدلی
اميد نه لري بنده نه طامع نه دی
خو الله ته په قيام کې دريدلی
ای (پردېسه) دا دچا شان او صفت دی
په دا ډول چې نن تا موږ ته ليکلی
۱۳۸۰\۱۰\۱۷ايران شيراز

غزل

څومره بلد شوم له دردونو سره
لاس او ګريوان يم کړاونو سره
که په وطن کې موجنګونه وای
چا به هجرت کاوه کورونو سره
زه هم وطن نه لرې لرې ګرځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينې د زړه خورم له غمونو سره
نن مې ټکل کړى قطر ته ځمه
له ډيرو ډيرو اميدونو سره
که په قطر کې خداى په کار کړمه زه
بيا به مستي کړم له لوټونو سره
که پيسې ډيرې شوې موټر اخلم
ټې وي دستګاه رنګه فلمونو سره
خير که وطن مې سرو لمبو کې سوزي
زه دي آباد يم دې ملکونه سره
ننګ او غيرت موخريدارنه لري
برعکس مو وژنې په بمونو سره
د غيرتي وطن نه ځم (پردېسه)
ماتو پښو ماتو لاسونو سره
١٣٨١\٣\١٣عمان

غزل

نه چاربيته نه مصره نه رباعي ده
دا غزل مې د نظر قدرداني ده
د خوښۍ نه په جامو کې نه ځايږم
قافله مې د منزل خواته رهي ده
د ولس د ښه نيکمرغه ژوند لپاره
منل شوې د افکارو آزادي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر علمي نهضت ته کيږي پـامـلـرنـه
د تـــورتـم نـــه راوتـلـــي رڼـايـــې ده
د وطن ملي تاريخ کې به ياد ګار شي
چې ويستلې چا دې لارکې مساعي ده
نن زما د زړه بلبل په نغـمـو سر دی
چې ټولنه تشـکـيل شوي عرفـاني ده
اول وايـمـه سـلام پـه دې مـحـفـل زه
بيامې خيال دټول افغان حال اوماضي ده
شوم خوشحاله بې سلا راغلم يارانو
چې د پلاره راتـه پاتې شاعـري ده
د (پـردېس) ويـده قلمه راويـښيـږه
دا د څو ورځو دنـيا اخـر فـانـي ده
۱۳۷۴\۱۰\۲۸\کندز

قيامت نامه
توشيح غزل
اسمانونه راغورځيږي
د ژونـدون ګـډه بـاريـږي
فريادونه چيغې سـورې
د چا غوږ تـه نـه رسيـږي
غافل مه شئ مرګی حق دی
دا دنـيــا آخـر ورانـيـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

امــان نــه وي د ســرونــو
د ژونــدون نـاوې ودیـږي
نـظـارت د سـترګـه و رو
په حیات کله لـګـیـږي
سحر نـه دی حـقـیقت دی
د الله حـــکـــم چـــلـــیـــږي
تـاریـکـي تـوره تـیـاره وي
مور لـه ځـویه نه خـبـریـږي
اسرافـیـل وایـــي سنـــدرې
څوک ژوندي نه پاتې کیږي
نظر خپل مـکـان تـغـیـرکا
چې پرې ځان نه لیدل کیږي
۱۳۷۹\۱۱\۱۲\عشق آباد
نوټ\ د پورتنۍ توشیح نه دافغانستان ښکلي کلمه راوځي

زنده ګي
زنـده ګـي د غـم ډګـر دی
ټول عالم په چغو سر دی
چې یې عقل په شهـوتو
غـــلـــبـــه و کـا هـنـــردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شهوت په عقل بــرشي
د انسـان جامه کې خــردی
که حـریص د سپینو سرووي
د قــارون پـــه لارو سـردی
چې یې مرګ په یاد کې نشته
په ژونـدن کلـه بـاور دی
په ګُوم زړه به فراغت کړو
د دنــیا مـیــنـه خـطــر دی
دې رندو خلـکو تـه ګـوره
پلار مقتول قاتـل پسـر دی
ای (پردېسه) ډیر احتیاط کړه
چې د مخکې لوی سفر دی

غزل

چې د عشق په ډیوه زړه دچارڼا شي
د دنیا راحت به څه کا چې فنا شي
د دنیا مینه د دُن په تـغــرپـریــږدی
د هر چا چې د زړګي سترګې بینا شي
حـقـیقي مـیـنه دنـیـا سره بـدي ده
دغه کار ته که په زرو یو رضـاشـي
کسر نـشـته پـه سیـرت د کـامـلانـو
دغه اصل ته که فکر د کوم چاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دعشق په سفر تللي پسې درومې
سلسلې دي څوک رومبی څوک يې ترشاشي
زه (پردېس) چې د الله پـه ذات عاشق يم
څه به کړمه دا ټوپـن کـه ټول زمـا شي
۱۳۷۸\۴\۵\پېښور

تـوره لړۍ
دوران د چــور او د غـارت راغـی
په افـغـانانو جوړ قـيامـت راغـی
د تنظيمـو د لاسه خـوار يـو مـوږ
قسم دی سوي په انګار يو موږ
ډېررنګا رنګ ظلمونه کيږي دلته
انسان څاروي په شان خرڅيږي دلته
تـرک و تـاجک و هـزاره يـادېږو
څېرته ښکاره څېرته خفيه يادېږو
د نژادي فـسـا د جـنـګونـه ګوره
قاتل مقتـول پکښې زرګونه ګوره
اور د تبعيـض راکې لمبې وهي
فـرياد فريـاد خلـک نـارې وهي
بلا د ويــرې او د ډار ديـره ده
هم په صحرا او هم پــه ښار ديره ده
افغانستان ته مصيـبت راغـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوران د چور او د غـارت راغی
یو خوا مطلقه جهالــت دی دلته
بل خوا جاري منـافقت دی دلته
احساس د کار او مسوولیت نشته
ستر جهالت دی حکومت نشته
مالدار د مال څخه بېزار ګوره
قرار تقبیح ترجیح فرار ګـوره
د اختتـاف کـارونه کیـږي دلـته
مال د اولاد سره ورکـیـږي دلــته
ډیر دي ظـلمـونه بېشمار راکـې
زنـا فــحــشـا هــزار هــزار راکـې
توره تـیـاره مـو پـه وطـن راغـلې
د هـر افــغان پـه تن بدن راغـلې
وایي(پردېس) چې بد حالت راغی
دوران د چـور او د غـارت راغی
۱۳۸۰\۱۱\۱۵کندز

توشیح غزل
زار ، زار مه ځه دزړه سره ودریږه ته
زما فرش درته بانه دي پرې راځه ته
یاس دمیني مې په زړه ایښې داغونه
په هجران مې د وصلت مه کړوه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيابت د ښکلـو راکړې لـويه خدايـه
مـا مـنزل تـه د نـــيــکـانـو رسـوه تـه
امانت مې د خيانت ډګرکې ورک شو
دې ميدان نه مې په تيښته تښتوه ته
لهب ګوره د نفسونـو امـان غـواړه
پکې نه کړې ځان دټول عمر لمبه ته
عاقبت به تـورو خاوروته وردرومې
ځان ته جوړه کـړه په دې دنيا توښه ته
امامت د اجتمـاع بصيـرت غـواړي
ځان په حال د نالـيدلو خبروه تـه
بې همته ژوند ژوندون نه دی نيستي ده
په همت کې د ژوند او ګوره مزه ته
دارايـي د دې دنـيا نـه پـکـاريـږي
ځان له داسې بلاه ګانو خلاصوه ته
ياراني د مطلب سرتـه نـه رسيږي
راشه لوله د ژوندي تاريخ کيسه ته
ناصيح واوره داکلام نژدې رانه شې
نصيحت دې اثر نه کړي مه راځه ته
پـرون ځای زما جنت و نـن دوزخ دی
دغـه بحث راسره نورمه اوږده وه ته
رسـوايي ده د حجاب پردې پريوتي
فتنې ډيرې شوې دځان پرده کوه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

درویـشي له بادشاهي نه ګنړم غوره
داخبره په غورږ واوره ښه پخه ته
یغمـا مـه کوه پـه ډاګـه راتـه وایـه
دغه ژوند راباندې نورمه ترخه وه ته
سیرت اوګوره د تېر عالم(پردېسه)
چې په حال کې دعالم نه شې مثله ته
۱۳۸۲\۲\۱۲\ کندز ،سه درک

د پورتنی توشیح غزل نه زما دشهید پلا ر زین العابدین (پردیس) نوم راوځی

توشیح غزل

سالکان د رسالـت په دې سما
راتـه وایـې داژونـدون دی بې وفا
بـې همتـه رجال ژرکوي غـدر
داسي خلکو سره مه دریږه ترخوا
حلاوت د دولت نه غوارړي عاقل
په ترخوکې دي خوارږه موندلي چا
اتکاء د ابلیس نه غوارم په ژوند
زه اولاد یـــم د آدم او د هـــوا
نـادمــان دحسرت لمبوکې سوزي
ستــرګـوره ترینه اخـله انـتـبـا
ابابیلو پـه سر ووهـل فـیـلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې کمزورې خپل مـکان کې توانا
لحاظ نه کومه ګـورمه هـرڅـه
ما ونه ليده دنـيا کــې څـه بـقـا
لفظ د ميني په مجاز کې لـتهوم
مينه ښه ده حقيقي په دې دنيا
هـجـران نـه دی مرګ وصلت دی ازلي
چې دخاورو جوړېدن شي خاورې بيا
شهامت د (عمر) راکړې خـالـقه
شقاوت د (لهب) نه غواړم له تا
فاتحه د نـيکو غــواړمـه مـدام
ای (پردېسه) دا دعا ده تل زما
قواعد د قضاء سخت دې مرتشي
ژربه او ګورې د ستر واکمن قضا
۱۳۸۲\۱\۱۱ کندز، سه درک

د پورتنۍ توشيح نه زما د ګران دوست سبحان الله (شفق) نوم راوځي

د غم لړۍ
دنيا کې څومره غم دی
زما غـم څومـره کـم دی
پــه سرو سترګـو ژړيږو
د غـم سـره خـتـمـيږو
د سرو وينو طوفـان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحشت کړی میلان دی
درد یــــې پــه آدم دی
دنیا کې څومره غم دی
میــنه محبت نشته
رحم شفــقــت نــشــته
امن سو کالــي دلــتــه
نشته خوشحالي دلته
په چیغو سر عالم دی
دنیاکې څومره غم دی
دغــه بــې وفــا دنــیا
پاتې له هر چا دنـیـا
جـــونـګــړه د ژړا ده
د غـــم ســره پــیــدا ده
په هر کورکې ماتم دی
دنیا کې څومره غم دی
(پردېسه) پردېسي ده
د عـلــم بــې وسـي ده
چې غم سره اشـنـا یم
د غـــم سـنـدرې وایـم
د ژوندون آخر قدم دی
دنیا کې څومره غم دی
زما غم څومره کم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵\۱۱\۱۱ کوئټه
عرفات پردېس

روژه

ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ای د غفران او سیادت میاشتې
ته د نفسونو تزکیه یې ګرانې
د ولسو میاشتو کې ویژه یې ګرانې
زه درنه ځار شم دعبرت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
نن د په مینه زه لمانځنه کوم
ستا د عالي شرف ساتنه کوم
ما دي منلی ماهیت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
کاشکې د صلحې پیغامونه راوړې
د نوي ژوند نوي رازونه راوړې
ورته لرو ډیر ضرورت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ډیر درکې ګورمه جنګونه کوي
ته یې ترې پاتې نور کارونه کوي
د دوی به څه شي عاقبت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې روش ډېر خفه کيږمه زه
د مسلمان په حال ځوريږمه زه
ډېر مې راټيټ شو شهامت مياشتې
ای د رحمت او مغفرت مياشتې
ستا په حضورکې چې انسان ځوريږي
په خاصه توګه چې افغان ځوريږي
راباندې جوړشي قيامت مياشتې
ای د رحمت او مغفرت مياشتې
وايي (پردېس) له دې دنيا به ځم
بلې ماوا ته خامخا به ځم
چې بيا مې وکړی شفاعت مياشې
ای د رحمت او مغفرت مياشې
۱۳۸۲-۸-۲۷- چاردره
عرفات پردېس

آشنا

په وينو سرو ولمبيدمه آشنا
ستا په لمن کې پريو تمه آشنا
ټوټې ټوټې جسد مې چاراټول کړ
زه خو په ځان نه پوهيدمه آشنا
د بې وسۍ اوښکې د تللی په مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حال چې تا لیدمه آشنا
د ابراهیم منشور قانون دی زما
د اسماعیل مقام ته ځمه آشنا
په دې دنیا که مې حاصل نه کړې
په بل جهان کې دې گټمه آشنا
په پاکه مینه د(پردېس) مې قسم
لکه(عمر) دې بدلومه آشنا
کندز
۱۲-۸-۱۳۸۲

ستوری

د شنه آسمان نه یو زرین ستوری
راغی راپریوتو د ځمکې لورته
زمونږ د کلي ښنگ کې
په یوه لوړه باندې
د غم ښپې راغلې
خوښي یې ویوړه زمونږ
یو نا معلومه لورته
د طوفانو نو لورته
خلکو ژړا کوله
تورو تیارو کې ناست وه
چا گریوانونه شکول
د غم هجرو کې ناست وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې ويـــل په چيغو
زمـــورږ زرين ستـــوری
آ ګل وريــــن ستـــوری
په شنه اسمان کې نشته
په دې جهان کې نشته
۱۳۸۲\۲\۴

توشيح غزل

نه مې زور شته نه مې زړ عاجز انسان يم
کږ ليچو ته د ژوندون پاتې حيران يم
يار مې نشته ياور نه شومه د چا زه
دا چې پاتې په هرځای کې له کاروان يم
اجنبيانو له خـپـل کـوره اواره کـړم
کله يو ځای کله بل ځای سرګردان يم
زور واکانو مې دژوند کړئ کړه تنګه
په تيارو کې محسور شوی دزمان يم
محبت له دغو سيمو هجرت کړی
د نفاق تورو تيارو کې بنديوان يم
نا هيلي مې د ګناه کلي ته بيايي
بې خبره د ړوندو په چم روان يم
د بنګان او جاهلان مې عزيزان دی
ای (پردېسه) شرمنده په ټول جهان يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۵-۲-۱۳۸۷

توشیح غزل

سـروري د کـایـنــاتــو چـې تـا راکړه
تـصرف مـې دغـه ځـمکـه دا فـضـا کـړه
یو د تورو ختو جوړ خاورین انسان وم
را پـه برخـه د هـستـي د دې سـما کـړه
د عـــدم نــه دې آدم کـــړمــه خــالـقـه
پـه حمکت کې دې اهـدا راتـه هوا کړه
ولایت د زمـانــې مــې شــو پـه بـرخـه
فاتحه د ژونـدون شروع پـه مـا کړه
لابد بوخت یم د ابلیس سره جګړه کې
د ایمان توره خو تا لاسو کې راکړه
یزدادي نعمت تما م زما پـه شـان شو
پـه غـنـمـو بـه مـا ولـې مـبـتـدا کـړه
قـبـاحـت کـړم لـه جـنـتـه را بـهـر زه
رقـیـبـانـو مې خـنـدل او مـا ژړا کـړه
اعـتـدال نـه مومـم زه پـدي نـړۍ کـې
استـقرار پـه دی جهت نصیب زما کړه
طوفانو نو د ګناه په سیند لاهو کړم
پاکه خدایه ته مې معاف دغه ګناه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناظم ته يې زه ناقص يم کردګاره
د شيطان له د سيسو مې مبرا کړه

۱۳۸۷\۱۲\۲۲
عرفات (پردېس)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library